

Z Grybly na Gryblu

reportáž týmu Opravte Tykadla ze druhé šifry hry ČeSKOLEt

... zvláštní ... opravdu bizarní ... nečekané ...

Nikdy bych nevěřil, že budu psát takto netypickou reportáž ze šifrovací hry. Reportáž z jediné šifry. Reportáž psanou v průběhu hry. Reportáž, která bude pro většinu hráčů dlouho neveřejná. Ale přesto reportáž, zachycující víc než jednu noc. Reportáž z velmi zajímavého luštění. Reportáž z míst, kam bychom se bez hry nikdy nedostali.

Před Gryblou

Loňský triumf na hře Po Škole byl pro nás zavazující. Při sledování stránek této šifrovačky to však dlouho vypadá, že se nebude nic dít. Když jsme na Bedně narazili na jednoho z organizátorů, dostali jsme velmi tajemnou odpověď: „Uvidíte.“ Vzhledem k tomu, že jsme pořád nic neviděli, žili jsme až do startu nové hry ČeSKOLEt v nevědomosti. V sobotu ráno (3.6.) posílá Hroch e-mail, že už to vlastně všechno začíná. A že si můžeme vybrat. Buď se přihlásíme sami, nebo se stejně jako loni spojíme s Tykadly. Ve hře se uplatňuje pomocné hodnocení pomocí Prasátek. Hroch hned konstatuje, že stejně přijdeme o startovní Prasátko (jako Opravte to) nebo budeme těžce získávat úsporné Prasátko (s Tykadly). Tak se připojujeme k Tykadlům, která už mají vyluštnu předstartovní šifru. První šifra padne celkem rychle a Hroch je poslán na Gryblu. Hra pro nás tímto začíná.

Grybla

Na Gryble vyzvedl Hroch ze zakopané trubky šifru č. 2. Hned posílá ostatním fotku na několik částí. Je to jakási změť trubek. Při podrobnějším zkoumání jsou ty trubky nějaké divné. Jakoby prostorové, ale přitom se vzájemně napojují tak, že vzniká optický klam. No nic. To asi nebude tak lehké.

Hrochovi se další den daří poslat kopii celého obrazce na A3. Takže můžeme začít pořádně luštit. Začneme vybarvováním ploch trubek. Ale co dělat, když plocha přechází z viditelného pohledu? Zkusíme barvit dál. Vzniká jakýsi Mubiův pás. Zdá se, že je nekonečný, což by nám moc nepomohlo. Zkoušíme si dělat různé statistiky, síť ve třech směrech, prostorové bludiště s různým nakloněním a další srandy. A také si mimo jiné vzpomeneme na nápovědu.

Jehla

Zároveň se zadáním dvojky je zveřejněn způsob získání nápovědního kódu. Ten se nachází na Pikovické Jehle. Zjišťujeme, že kód se dá použít kdykoli v průběhu hry a dokonce lze získat za jeho zahození zvláštní Prasátko. Každopádně není od věci kód získat. Domlouvám se se Zvířátky na lezeckém výstupu hned na středu. Bohužel jim to nevyjde, tak se nakonec vypravíme na skálu se Šmudlou. Kdesi vyhrabu lano z dávného výletu na Elbrus, dvě karabiny a pro jistotu ještě prádelní šňůru z Lidlu. Ve čtvrtek večer si dáváme sraz v hospodě, kde jsem seděl s kamarády. Jedeme.

Ke skalnímu útvaru přicházíme po trati. Už z dálky je vidět, že je tam živo. Jsou tam nějakí cvoci s dronem a zrovna se zapisují do vrcholové knihy. Prohodíme pár vět a podle očekávání jsou to členové košatého a dosud vedoucího týmu Squeak! To je dobře. Nejsme tady sami a možná nám pomohou s jištěním. Sdělují nám, že už takto pomohli jinému týmu, co už odešel. Tak to rádi počkáme až slezou dolů. Na Jehlu se dostáváme až po deváté večer. To už zapadá Slunce a vychází Měsíc. Malebné. Výstup sice není těžký, ale lezecké instinkty už jsou dávno v útlumu. Přesto si to užíváme. Máme kód!

Odcházíme za svitu Měsíce. Ještě stačíme spolupracujícímu týmu pográtulovat k průběžnému vedení. Mají opravdu hodně pomocných Prasátek. Laškujeme s nimi ve smyslu, že je celkem zajímavé být několik dní na stejném stanovišti a nehnout se z místa. Odpovídají, že by bylo legrační, kdyby to tak zůstalo a oni zvítězili s mnoha Prasátky na druhé šifře :-).

Po návratu do Prahy nacházím kamarády pořád ve stejné hospodě. Už jsou sice komunikačně na jiné úrovni, ale stále se ještě domluvíme. Říkáme, že nás zdržel výstup na skálu a při návratu také nějaké slavnosti Captain Morgan. A kamarád říkal, že nějakí feťáci tam okradli jeho přítelkyni s nožem na krku. Brr. To my jsme měli jiný adrenalin. Asi bych neměnil.

Nápověda

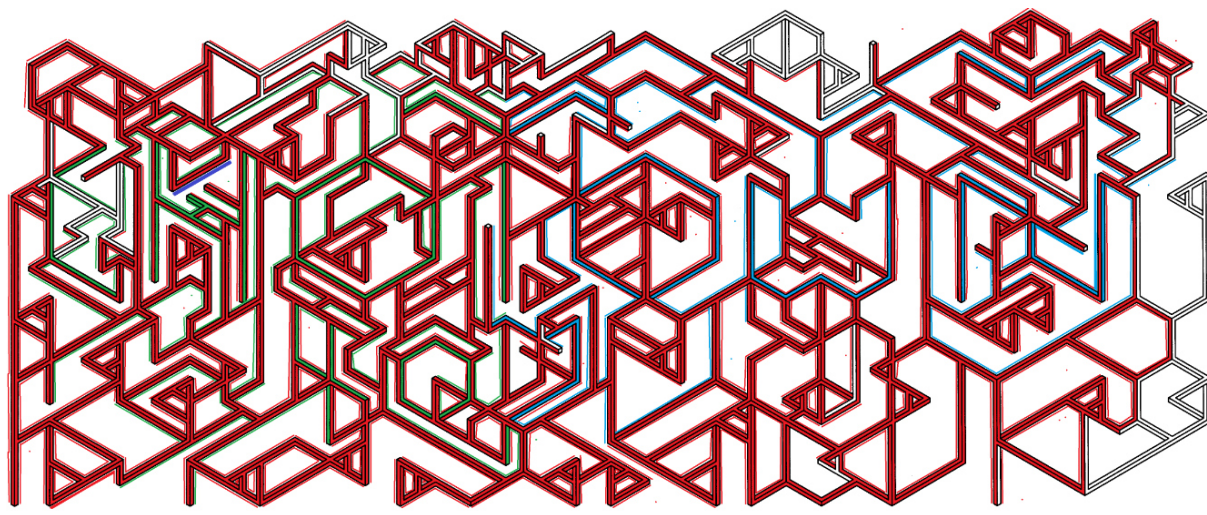
Až do soboty jsme se šifrou moc nepohnuli. Ne, že by nebyly nápady. Každopádně dosud šifru nikdo nedal. To je dobrý důvod pro využití nápovědy. Voláme orgům. Když orgové zjistí, že jsme zkoušeli obarvování ploch, podají nám tajemnou nápovědu: „Co zarazí obarvování?“ Ujišťujeme je, že nic. Přesto zkoušíme, co by to mohlo být. Jsou tam jakési lomy, kde se použije čárka. To vypadá jako zvýraznění prostorovosti. Ale u vnitřních ohybů chybí. Přitom by tam také měly logické opodstatnění. Stejně stále trváme na tom, že se stejně obarví všechno. Stejně už ale padla klíčová otázka včetně Bingovy kresbičky:

Tykadla jedou na celý víkend na mistrovství v řešení logických úloh a sudoku. To znamená, že to musíme zvládnout my ostatní. Zkoušíme obarvovat všechno možné. Díváme se na tvar tribaru (včetně sochy v Perthu) a další prostorové hříčky. Zkoušíme si kreslit cesty bludištěm. Dokonce nacházíme i několik izolovaných samostatných ploch v 3D útvaru. Nedaří se ale identifikovat oddělení více ploch. Platí totiž, že jediná chyba znamená propojení izolovaných ploch. Řešení tak nemáme žádné.

Řešení

Už tušíme, že to chce větší důslednost. V pondělí už Tykadla setřásla únavu z víkendového turnaje. Bingo se pouští do důkladného zakreslení všech ploch. Věnuje tomu šest hodin. Výsledek už známe:

Podařilo se mu přečíst CHOTOUŇ 407. Zavrhuje horní stanici vleků, která má cca 403 a kopeček nad ním, který má cca 412 a identifikujeme chatičku s tímto číslem. Zadáváme. Bingo!

Grybla podruhé

Vzdálenost mezi nalezeným stanovištěm a předchozí Gryblou je rozumná. To už se nemusí opakovat. Volíme zisk Poutnického Prasátka. Když navíc zrealizujeme vyzvednutí po půlnoci, máme Noční Prasátko. A když se domluvíme s týmem Enigmafie, který je na tom stejně jako my, získáme Sociální Prasátko. Když navíc připočteme Adrenalinové Prasátko, můžeme usilovat i o Metaprasátko. Paráda! Domlouváme se a na noc vyrážíme.

Ve čtvrt na jedenáct večer máme sraz s Enigmafií u Lidlu v Jesenici. Od nás jede Tom a Hroch, dorážíme na minutu přesně a dva členové Enigmafie na místě už čekají. Přisednou si do Tomova auta a jedeme pod Gryblu. Odtamtud s Enigmafií vyrážíme na Gryblu a pak kráčet do Kamenného přívozu. Po cestě se zjišťují, že tým, ke kterému jsme se přidali, není jen tak nějaký obyčejný tým, ale jsou to organizátoři Bedny. Plodné téma je hned na světě. Když jsem jim lehce spílal za šifru s odstíny šedi, málem jsem zjistil od svého jmenovce pár pikantností ze zákulisí příprav. Dimitrij ale nechtěl details šířit, tak zůstane vše zastřeno v mlhách. I tak tato noční procházka ubíhá rychle a připadáme si skoro jako na normální šifrovačce. Snad s jediným rozdílem - kluci se furt někde natáčejí a fotí a také na každém patníku lepí nálepky Bedny. Inu - každý máme svoji úchylku.

Hroch mezitím přebral řízení a dojel do Kamenného přívozu autem. Tam se všichni čtyři sejdem a můžeme vyrazit na posledních pár metrů k chatce. U lávky jsme 23:54. Radši počkáme do 0:00, aby na nás šifra z dálky nevybafla a nesebrala nám noční prasátko. Představa, že bychom ve 23:58 cvakli vypínačem mi ještě teď připadá neskutečná. Po půlnoci dojdeme k chatce a vidíme na dveřích kód stanoviště. ... Ale to je už jiné stanoviště a jiná pohádka. :-)

Po Gryble

Moc se těšíme na to, že podobných šifer s tím vším zajímavým okolo bude víc... Organizátorům moc děkujeme už za první tři šifry. Přejeme hodně vytrvalosti, odhodlání a spokojených hráčů.

Celou dobu luštění bludiště jsem měl jakýsi nejasný pocit déjà vu. Něco podobného jsem už někdy zažil. Ale kde, když u jiných šifrovaček to být nemohlo ani u nejhlubšího záseku? Bylo to při hledání Templářského pokladu. Před lety vyhlásilo známé vinařství dlouhodobou soutěž, která obsahovala v podstatě také jednu hodně komplikovanou šifru jejímž výsledkem byly GPS souřadnice. Stačilo vypít deset lahví vína a mohlo se luštit. Tehdy trvala soutěž celý podzim a končila na Silvestra. Když ani do konce roku nikdo poklad nenašel, museli organizátoři soutěž prodloužit. Se Šmudlou jsme to tehdy zkoušeli a dotáhli

do vítězného konce. Když jsem pak na začátku ledna kopal truhlu uprostřed zasněženého lesa poblíž Buchlova, měl jsem dobrý pocit z vyluštění. Podobně jako z dvojky Českoletu. A letos se dostavil dobrý pocit i bez pokladu.

Dovětek

Obáváme se, že dvojí návštěvu jednoho stanoviště budeme potřebovat už podezřele brzy...

Až polezeme potřetí někam do jeskyní Moravského krasu, možná si ještě vybavíme tyto pohodvé časy.